

از دیدگاه امام خمینی (ره)*

محمد محمدی ری شهری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي أَعْقُلُ هَذَا بَلَدًا أَمِنًا وَاجْتَنَبْتُ وَتَبَيَّنَ أَنَّ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ».^۱

حج امسال، نخستین حجی است که زائران ایرانی، پس از امام راحل، بنیانگذار حج ابراهیمی در ایران اسلامی، به خواست خدا برگزار خواهند کرد و این کنگره عظیم، نخستین کنگره حج در کنار مرقد مطهر امام امت - رضوان الله تعالیٰ علیه - است. فطعاً روح مطهر آن بزرگوار در انتظار است که ملاحظه کند: مراسم باشکوه حج امسال چگونه برگزار می شود؟

* . متن سخنرانی نماینده ولی فقیه و سرپرست حجاج، حجۃ‌الاسلام والمسلمین محمدی ری شهری در مورخه ۱۳۷۰/۲/۳۱ در کنار مرقد مطهر امام خمینی (ره).

به این مناسبت و با عنایت به اینکه رهبر معظم انقلاب، حضرت آیة‌الله خامنه‌ای مظلمه العالی تأکید دارند که تمام رهنماوهای رهبر راحل، با همه امکانات به اجرا درآید، تصمیم گرفتم در این محفل منور و مقدس که عدده کارگزاران حج - اعم از روحانیون و پزشکان و مدیران کاروانها و همه خدماتگزاران حجاج ایرانی - حضور دارند، موضوع سخن خود را «مبانی حج ابراهیمی از دیدگاه امام خمینی» قرار دهم.

مکرر در سخنرانیها و مصاحبه‌ها که در رابطه با حج انجام می‌شود، بر حج ابراهیمی تکیه و تأکید می‌شود ولی کمتر بطور دقیق، حد و مرز و مبانی آن بررسی شده که بالآخره «حج ابراهیمی چیست؟» و «تفاوت آن با حج غیرابراهیمی کدام است؟»

بنابراین چقدر مناسب و زیبا است این کنگره عظیم حج که در کنار مزار مطهر امام عزیز - که هر چه این ملت دارد و هر چه انقلاب اسلامی برای این ملت به ارمغان آورده، در پرتو برکت این وجود مطهر است - برگزار می‌شود موضوع صحبتمن این مسأله مهم باشد.

البته این بحث مفصل و گسترده‌ای است که تصور نمی‌کنم بتوانم در این جلسه آن را به پایان برسانم، ولی امیدوارم در مناسبتهای دیگری بطور مستوفی پیرامون آن صحبت کنم.

حج ابراهیمی چیست؟

حج ابراهیمی همان حج واقعی است که خداوند تبارک و تعالی تشریع کرد و به ابراهیم خلیل - ع - دستور داد که «وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ». و در عصر رسول الله - ص - این حج توسط پیامبر اسلام تجدید حیات یافت. ولی با کمال تأسف، پس از رسول الله، با گذشت مدت کوتاهی از رحلت آن بزرگوار، حج ابراهیمی به بوئه فراموشی سپرده شد و مسلمانان

صدر اسلام نتوانستند آن را در جامعه اسلامی تداوم دهند، تا اینکه پس از چهارده قرن، سلاله پاک و مطهر ابراهیم - ع - و محمد - ص - در جامعه ما ایرانیان خاطرۀ پرشکوه آن حج را تجدید نمود و ما از خداوند تبارک و تعالی می خواهیم که به ما توفیق دهد که حج را آنطور که امام عزیز ترسیم کرده است برگزار کنیم و خدای نخواسته، مانند مسلمانان صدر اسلام، پس از اماممان خاطرۀ پرشکوه آن را به فراموشی نسپاریم.

در کلمات امام عزیز از حج واقعی، گاه تعبیر به «حج ابراهیمی» شده و گاه تعبیر به «حج ابراهیمی - محمدی - ص -»، در مقابل حج غیرابراهیمی که مناسبترین نام در این مقطع از تاریخ اسلام که بتواند نمایانگر واقعیت حج غیرابراهیمی باشد، نام «حج آمریکایی» است که طرفداران اسلام آمریکایی این گونه حج را ترویج می کنند.

این حج فقط صورتی از مناسک و اعمال حج را دارد. معنا و محتوای حج با این صورت، نه تنها بی خاصیت و بی ثمر است، بلکه به دلیل اینکه در جهت اهداف شوم دشمنان اسلام و دشمنان حج ابراهیمی است، برای اسلام و جامعه اسلامی زیان آور نیز می باشد.

از نظر امام عزیز، حج ابراهیمی با حج آمریکائی از ریشه متفاوت است، هم از نظر فلسفه و هم از نظر محتوی، هم از نظر حاجی و زائران بیت الله و هم از نظر کارگزاران حج.

فلسفه حج از دیدگاه امام چیست؟ محتوای حج باید چه باشد؟ کارگزاران حج و خدمتگزاران زائرین باید چگونه بیندیشند و چگونه عمل کنند؟ و حجاج بیت الله اگر بخواهند حجشان حج واقعی و حج ابراهیمی باشد، باید چگونه عمل کنند؟

بنده دیدگاه امام را از پیامها، سخنرانیها و اعلامیه هایی که به این مناسبت داده اند مطالعه و جمع بندی کرده ام و اکنون خلاصه آن را خدمت

عزیزان عرض می‌کنم و توصیه من به همه زائران، خصوصاً برادران روحانی این است که: پیامها و اعلامیه‌های امام را که به صورت دو جلد کتاب چاپ شده، تهیّه کرده و مطالعه کنند.

فلسفه حج آمریکایی

فلسفه حج آمریکائی، چیزی جز یک سفر سیاحتی و زیارتی نیست. به فرموده امام، حج آمریکائی یک سفر تفریحی برای دیدن قبله و مدینه، و برای تکرار یک سلسله الفاظ بی‌معنا و انجام یک سلسله حرکات بی‌محتوی است. حاجی نمی‌داند چرا دور خانه (کعبه) می‌گردد؟ نمی‌داند برای چه سعی بین صفا و مروه می‌کند؟

نمی‌فهمد که چرا احرام می‌بندد و نمی‌داند فلسفه رمی جمرات و قربانی کردن چیست؟

اینکه «چگونه باید زیست و چطور باید مبارزه کرد و با چه کیفیت در مقابل جهان سرمایه‌داری و کمونیسم ایستاد»^۲ هیچ ربطی به حج آمریکائی ندارد.

در دیدگاه حج آمریکائی، اینکه چگونه حقوق مسلمانان جهان و محرومان را باید از حلقوم ظالمین و چپاولگران بیرون کشید، ربطی به حج ندارد.^۳

اینکه مسلمانان باید به عنوان یک نیروی برتر در جهان مطرح شوند، هیچ ربطی به حج ندارد.^۴

اینکه مسلمانان باید با حکومتهای وابسته چه کنند، هیچ ربطی به حج ندارد.^۵

این تفسیر امام از حج آمریکائی است.

اینکه مسلمانان فلسطین از دست رژیم اشغالگر قدس چه می‌کشند

هیچ ربطی به حج آمریکائی ندارد.

اینکه آن مهمترین مسأله جهان اسلام این است که: زمامداران کشورهای اسلامی در صددند با رژیم اشغالگر قدس و قیحانه ارتباط برقرار کنند و آن کنفرانس صلح کذایی را توجیه نمایند و در این روزها بالاترین فشارها روی مسلمانان فلسطین و لبنان است، اینها هیچ ربطی به حج آمریکائی ندارد.

در آفریقا و افغانستان مسلمانان و محرومان چه می‌کشند، هیچ ربطی به حج ندارد و... چنین حجّی حج آمریکائی است.

فلسفه حج ابراهیمی

از دیدگاه امام عزیز فلسفه حج ابراهیمی بسیار جالب و زیبا بیان شده است. اینک چند فراز از عبارتهای آن بزرگ مرد را در تبیین فلسفه حج ابراهیمی، برای شما عزیزان می‌آورم:

از دیدگاه امام: «حج تجلی و تکرار همه صحنه‌های عشق‌آفرین زندگی یک انسان و یک جامعه متكامل در دنیا است».^۱ جامع‌ترین جمله و بهترین تعبیری است که در فلسفه حج ابراهیمی می‌شود بیان کرد.

شما هر صحنه‌ای از صحنه‌های عشق‌آفرین را که بخواهید ترسیم کنید، جلوه‌گاهش حج است. جلوه‌گاه «جهاد»، «ایثار»، «از خودگذشتگی»، «شجاعت»، «شهامت»، «وحدت»، «ذکر»، «ارتباط با خدا»، «لقاء الله» و... از دیدگاه امام حج برای تزدیک شدن و اتصال انسان به صاحب خانه است و تنها حرکات، اعمال و لفاظ نیست، حج برای این نیست که چند سنگ و چوب را ملاحظه کنید و برگردید، حج برای این نیست که خانه را ببینید و برگردید. به این جمله‌ها و تعبیرها با عنایت و دقت بنگرید، امام می‌فرماید:

«فلسفه حج دیدن صاحب خانه است، خانه طریقت دارد، حرکات و اعمالی که آنجا انجام می‌شود، باید در این جهت باشد». از دیدگاه امام: «مناسک حج مناسک زندگی است و جامعه امت اسلامی از هر نژاد و ملتی باید ابراهیمی شود تا به خیل امت محمد-ص -پیوند خورده و یکی گردد و ید واحده شود».^۷ حج تنظیم و تمرین و تشکل زندگی توحیدی است.

از دیدگاه امام: «حج، کانون معارف الهی است که از آن، محتوای سیاست اسلام را در تمام زوایای زندگی باید جستجو نمود». سیاست اسلام را در همه ابعاد می‌شود از حج درآورد. این سخن امام است و حرف من نیست. شبیه این فرمایش امام، جمله رهبر عزیز انقلاب - تداوم بخش حق راه امام - است که در حکم خود به بنده فرمودند: «فریضه حج بیت الله از جمله تکالیف نادری است که در آن ابعاد متعدد و متنوع مربوط به زندگی فردی و سلوک جمعی به شکلی باشکوه و دارای تأثیر عمیق در تن و جان و اندیشه و نیز در منش و روش آدمی گنجانده شده و درست گزاردن آن می‌تواند او را به توفیقات بزرگی در همه عرصه‌های مادی و معنوی نائل سازد».

امام عزیز یکی از فلسفه‌های بزرگ حج را بعد سیاسی آن می‌داند و می‌فرماید: «اهمیت بعد سیاسی حج کمتر از بعد عبادی آن نیست. بعد سیاسی علاوه بر سیاستش، خودش عبادت است».^۸

فلسفه حج باید پاسخگوی فریادهای مظلومانه فلسطین، آفریقا و افغانستان، و بلکه پاسخگوی همه مظلومان و مستضعفان جهان باشد. حج «قیام» است: «جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتَمَّ الْحَرَامَ قِياماً لِلنَّاسِ».^۹ «بیتی است که برای قیام تأسیس شده است، آنهم قیام «ناس»، «للناس»». پس باید برای همین مقصد بزرگ، در آن اجتماع نمود و منافع ناس را در همین موافق شریف باید تعیین نمود».^{۱۰} ارزیابی و دیدگاه امام از حج، این است. منافع مردم این نیست که بروند آنجا مهر و تسبیح بیاورند، کالاهای

آمریکائی خریداری کنند، که امام تحریم کرده است. امام عزیز پیرامون آیه کریمه: «لیشهدوا منافع لهم» که قرآن در آن فلسفه حج را تبیین می‌کند، اینگونه توضیح می‌دهد:

«چه نفعی بالاتر و والاتر از آنکه دست جباران جهان و ستمگران عالم از سلطه بر کشورهای مظلوم، کوتاه شود و مخازن عظیم کشورها برای مردم خود آن کشورها باشد». ^{۱۱}

آری این بالاترین نفع است. زائران بیت الله باید این آیه را فلسفه حج بدانند. امام همچنین پیرامون آیه «وَطَهِرْ يَتَّقِي لِطَائِفَيْنَ وَالْقَائِمَيْنَ» ^{۱۲} می‌فرماید: مقصود تنها پاک کردن از نجاسات ظاهری نیست. بیت خدا نه تنها باید از نجاسات ظاهری پاک و طاهر شود که از آلودگی و پلیدیهای معنوی که برای جامعه از هر چیزی زیان آورتر و خطرناکتر است، نیز تطهیر گردد. حج ابراهیمی آن حجی است که در جهت پاکسازی خانه خدا از نجاسات ظاهری و باطنی باشد. امام می‌فرماید: «مراد تطهیر از همه ارجاس است که بالاترین آنها «شرك» می‌باشد و در صدر آیه کریمه بیان شده است». ^{۱۳} «وَإِذْبَوَأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْيُتِّيْتَ آنَ لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا وَ طَهِرْ يَتَّقِيْ.

از دیدگاه امام، حج برای «ایجاد تفاهم و تحکیم وحدت اسلامی» است: «یکی از مهمات فلسفه حج، ایجاد تفاهم و تحکیم برادری بین مسلمین است و بر دانشمندان و معمتین، لازم است مسائل اساسی و سیاسی و اجتماعی را با دیگر برادران دینی در میان بگذارند و در رفع آن طرحهای تهیه کنند تا آنان در برگشت به کشورهای خود، آنها را تحت نظر علماء و ارباب نظر قرار دهند».

و بالاخره از نظر امام: «حج، بسان قرآن است که همه از آن بهره‌مند می‌شوند ولی اندیشمندان و غواصان و درد آشنايان امت اسلامی، اگر دل به دریای معارف آن بزنند و از نزدیک شدن و فرو رفتن در احکام و سیاستهای

اجتماعی آن نترسند از صدف این دریاگوهرهای هدایت و رشد و حکمت و آزادگی را بیشتر صید خواهند نمود و از زلال حکمت و معرفت آن تا ابد سیراب خواهند شد». ^{۱۴} صلی الله علی روحک و بدنک یا امام، آیا می‌شود زیباتر، جامعتر و دقیقتر از این، در باره فلسفه حج سخن گفت؟ امام اضافه می‌کنند: «ولی چه باید کرد؟ و این غم بزرگ را کجا باید برد؟ که حج بسان قرآن مهجور گردیده است».

«حج بی‌روح و بی‌تحرک و قیام، حج بی‌برائت، حج بی‌وحدت و حجی که از آن هدم کفر و شرک برناشد حج نیست».

عزیزان! شما می‌توانید این غم را از روح مطهر امام پاک کنید. امام از میان مارت و لی رسالت او بر دوش تک تک ما سنگینی می‌کند.

امام باقر -ع- جد بزرگوار امام امت، همه این حرفه را در یک جمله خلاصه کرده و در آن روزگار خفقان و سلطه حکومتهای جائز بر جهان اسلام، فرمود: «إِنَّمَا أُمِرَ النَّاسُ أَنْ يَأْتُوا هَذِهِ الْأَحْجَارَ فَيَطْوُفُوا بِهَا ثُمَّ يَأْتُونَا فَيُخْبِرُونَا بِوْلَاتِهِمْ وَيَغْرِضُوا عَلَيْنَا نَصْرَهُمْ». ^{۱۵}

«به مردم دستور داده شد که بیاند این سنگها را بیسنند و دور آنها بگردند، برای اینکه در کنارش نزد ما -رهبر معصوم جهان اسلام -بیاند و خود را عرضه کنند، کمک خود را به ما اعلام کنند، و ما را در جریان مخالفت خود با بتهای جاندار حاکم بر جامعه اسلامی بگذارند».

امام باقر -ع- تعبیر به «احجار» می‌کند؛ یعنی حجی که فلسفه نداشته باشد، حجی که همراه با فلسفه حج ابراهیمی نباشد زیارت سنگ است.

امام امت فرمود: «در این مقطع زمانی، تکلیف الهی حجاج است که اگر مطلبی از گویندگان شنیدند که بوی ایجاد اختلاف بین صوف مسلمانان را می‌دهد، انکار کنند و برایت از کفار و سردمداران آن را از وظایف خود در موافق کریمه بدانند، تا حج آنها، حج ابراهیمی (ابوالأنیا) و حج

محمدی - ص - باشد، «ما اکثر الصَّبِيجُ وَ أَقْلَ الْحَجَيجُ» در باره آنان صادق است.^{۱۶}

این بخشی از مسائل پیرامون فلسفه حج و مبانی حج ابراهیمی از دیدگاه امام است. محتوای حج هم همینطور است. براساس این فلسفه و این مبنای، محتوا فرق می‌کند، زائران، خدمتگزاران و کارگزارانش هم فرق می‌کند. جمله‌ای در رابطه با محتوای حج عرض می‌کنم و سخنم را پایان می‌دهم. محتوای حج ابراهیمی از تلیه گرفته تا زمین جمرات با حج غیرابراهیمی متفاوت است. از دیدگاه امام، تمام اعمال، حرکات و سکنات حج، محتوای خاص، زنده، آموزنده و حرکت آفرین خودش را دارد و زائر وقتی می‌گوید: «لَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْكَ، لَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْكَ،...» زمانی صادقانه و حقیقی است که گوینده لیک، ندای حق را به گوش جان بشنود و به دعوت «الله» تعالیٰ پاسخ مثبت دهد.

مسئله، مسئله حضور در محضر است. لیک را کسی می‌تواند بگوید که احساس حضور کند، شما هیچوقت در داخل اتاق درسته که کسی نیست و مخاطبی حضور ندارد، نمی‌گوئید «بله»! بله، به کسی می‌گوئید که حضور دارد و شما را صدا می‌زند، صدا و دعوت او را بصورت شهود می‌بینید و می‌شنوید: مسئله، مسئله حضور در محضر است و مشاهده جمال محظوظ، گوئی که گوینده در این محضر از خود بی خود شده است.

خدایا! آیا می‌شود برای یک لحظه هم که شده معنای حقیقی حج را

و معنای حقیقی احرام را و مفهوم لیک را درک کنیم؟

امام عزیز بگونه‌ای تصویر می‌کند که گوئی گوینده لیک در محضر خدا از خود بی خود شده و در جوار او، دعوت را تکرار می‌کند و به دنبالش سلب شریک، به معنای مطلق آن می‌نماید؛ یعنی خدا یا من مطلقاً برای تو شریک قائل نیستم، من هوسم را، هوایم را فدای تو می‌کنم، من دست از

طاغوتها و طاغوتچه‌ها برداشته‌ام، فقط به تو پاسخ مثبت می‌دهم؛ همانطور که امام صادق -ع- در آن حدیث منسوب به آن حضرت فرمود:

«وَآخِرُمْ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ يَمْتَلَكُ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَيَحْجُبُكَ عَنْ طَاعَتِهِ».

موقعی که می‌خواهی احرام بیندی، احرام از غیر خدا بیند.

«كَلَمَا شَعْلَكَ عَنِ اللَّهِ هُوَ صَنْمُكَ».

«هر چه برای تو دلبستگی ایجاد کرده بت تو است».

هر چه که تو را از یاد خدا غافل و از محضرا او دور می‌کند. میان تو و طاعت خدا حجاب می‌شود و... از همه آنها احرام بیند، همه آنها را بر خودت حرام کن، موقعی که لبیک می‌گوئی: «وَلَبَّ^{۱۷}، صادقة، خالصه ذاکیه لله - عزّو جلّ - فِي دَعْوَتِكَ مَتَمَسِّكًا بِالْعَرُوْفِ الْوَثَقِي»، در حالی که به عروة‌الوثقی و لایت چسبیدی - که همان تعیین کننده سیاسی اصلی حج است - خالصانه و صادقانه، به خدا لبیک بگو. و بگو خدایا! من آمده‌ام به تو «لبیک» و به غیر تو «نه» بگویم.

خدایا! آنطور که اولیایت حج را می‌فهمند و از آن بهره می‌گیرند، ما را از حج بهره‌مند بگردان.

خدایا! به ما توفیق ده که حج را آنگونه که امام عزیز که در محضرش هستیم و روح مطهرش ناظر ما و محیط به ما است و طریقه این حج را ترسیم کرده است، به جا آوریم.

خدایا! انقلاب ما را به انقلاب جهانی امام زمان - عجّ - متصل و رهبر عزیز انقلاب حضرت آیة‌الله خامنه‌ای را مؤید و منصور بگردان.

السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

پاورقی‌ها:

- ۱ - «یادآور وقتی را که ابراهیم عرض کرد: پروردگار! این شهر مکه را مکان و محل امن قرار ده، من و فرزنداتم را از پرستش بtan دور دار». - ابراهیم: ۳۵
- ۲ - پیام استقامت ص ۷
- ۳ - «به حج چه که حقوق مسلمانان و محرومان را از ظالمین باید ستاند». (پیام استقامت ص ۷)
- ۴ - «به حج چه که مسلمانان باید به عنوان یک نیروی بزرگ و قدرت سوم جهان، خودنمایی کنند!» (پیام استقامت ص ۷)
- ۵ - «به حج چه که مسلمانان را علیه حکومتها وابسته بشوراند». (پیام استقامت ص ۷)
- ۶ - پیام استقامت ص ۸
- ۷ - همان
- ۸ - صحیفه نور، ج ۱۸، ص ۶۷
- ۹ - مائده: ۹۷
- ۱۰ - صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۴۳
- ۱۱ - صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۴۳
- ۱۲ - حج: ۲۶
- ۱۳ - صحیفه نور، ج ۱۸، ص ۸۷
- ۱۴ - پیام استقامت، ص ۸
- ۱۵ - بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۷۴. (ط . بیروت)
- ۱۶ - صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۴۶
- ۱۷ - معنی اجایه .

